

Kmeti in socijaldemokracija. Mnogokrat, posebno ob času volitev se kažejo socijaldemokrati kot prijatelji kmeta, da bi dobili kakoga nerazsodnega na svojo stran. Kako pa o njih govorijo, če so sami med seboj, kažejo te-le besede, katere je rekel socijaldemokratski poslanec Resel na nekem shodu v Gradcu kjer je govoril o splošni in enaki volilni pravici. Resel je rekel: „Takšen nenmen (vertrottelter) kmet ima volilno pravico, a delavec, ki je videl kaj sveta, je nima!“ Kmet in delavec, oba sta trpina, obema se naj da volilna pravica, ne na škodo enega ali drugega. Delavec po mestih so večinoma sinovi kmetov in čudno se nam zdi, da ni nobeden zavrnil Reselna, ko je tako grdo psoval njih očete. — Kadar se pa pridejo socijaldemokrati zopet prilizovat in vam kmetom hliniti, povejte jim, da niste tako neumni kakor pravi Resel in jim pokažite vrata!

Ogrski državni zbor je bil dne 19. t. m. zopet odgoden do 1. marca 1906. Zbornica je sicer vzela to cesarjevo odredbo na znanje, toda enoglasno je vložila ugovor proti odredbi. Položaj ministrstva Fejervari je vsled tega enoglasnega sklepa zopet težavnejši. V listih je priobčena vlada dne 19. dec. načrt za spremembo volilne pravice. Volilno pravico ima vsak ogrski državljani, ki zna pisati in čitati; voljen za poslanca more biti le, kdor je vsaj 10 let ogrski državljani, kdor zna madjarski in ni bil radi „ščunjanja proti madjarski narodnosti“ kaznovan. Zaduja določba je zelo nevarna in bo sodnikom migljaj, naj obsojajo voditelje nemadjarskih narodov, da ne bodo mogli postati njih zastopniki!

Na Ruskem se zadnje dni upirajo vojaki ter pridružujejo tudi drugim upornikom. Car se je zopet s posebnim razglasom obrnil do ljudstva, v katerem zagotavlja, da se bo ljudstvu gotovo dala ustava, toda nemirov ne boje trpel in če potrebno, posegel tudi po izvanrednih sredstvih, da uduši upor.

Na Pruskem dobijo versko šolo, čeravno je to tamkaj težje, ker po mnogih krajih katoličani in luterani skupaj živijo. Katoliški otroci se bodo morali poučevati od katoliških učiteljev, luteranski od luteranskih. Kaj poročajo k temu naši prusaki? Naj posnemajo Pruse tudi v dobrem!

V Južni Afriki še ni minol upor divjih Hererov proti Nemcem, čeprav je njihovega glavarja Vitboja pred kratkim doletela smrt. Divjakov je kakih 10.000 in nimajo niti enega topa, ampak mnogi so še oboroženi z lokom in puščicami, a vendar jih Nemei ne morejo premagati. Kako pa so nemški listi naduto pisali, ko Rusi niso mogli premagati vojaško izbornu izurjenih Japoncev. Vsak naj pometa pred svojim pragom!

Dopisi.

Slov. Bistrica. Zopet je eden najstrastnejših „Štajercijancev“ celega našega slovenje-

bistriškega okraja žalostno in jako nesrečno končal. To je bil Soster Miba, po domače „Bogečov Miba“, mal posestnik občine Štatenberg. Dne 13. t. m. vračal se je zvečer s sejma iz Studenic domov. Že na sejmu si je bil precej naložil nesrečnega alkohola. Domov gredeč izbral si je pot med vinogradi ter je pri vsaki biši in pri vsakem viaskem bramu zabavljaval in razgrajal ter zahteval „liter vina“. Tako je naletel na nekatere druge pijance. In kar se je že stoinstokrat zgodilo, se je tudi tukaj: pijanci se spoprimejo, Mibec je bil hitro na tleh in začeli so po njem mlatiti, da je revež vsled dobljenih ran še tisto noč umrl. Rajnemu je bil „Štajerc“ evangelij, vedno ga je pri sebi nosil, večkrat ob nedeljah po končani službi božji na cesti bral in razlagal. Štel se je za glavarja „naprednih“. To je zdaj v tem kraju že tretji enak slučaj. Oktobra t. l. smo čitali žalostno poročilo o nesrečnem štajercijancu Lukcu Kernežu, katerega je tovariš v koči njegove prilježnice ustrelil. Lani se je znanemu I. F. v občini Podložje, ki je bil enako strasten in slep štajercijanec, splasil konj, voz se je prekupil in njega je vrglo na cesto, kjer je priletel z glavo na velik kamen, da je koj mrtev obležal. Pri padcu si je jezik odgriznil in še le čez dalje časa so našli v blatu poteptani kos jezika, ki je večkrat govoril proti Bogu.

Sv. Jakob v Slov. gor. (Raznorošti.) Po dolgem času smo vendar z mnogimi prošnjami dosegli, da dobimo z novim letom vozno pošto, ki bo vozila vsak dan od Sv. Ilja na Jarenino in Sv. Jakob ter nazaj. Če tudi ta zveza za nas ni najbolj ugodna, vendar bolje je le, ko doseđanji način prevajanja pošte. — Ob enem bo obhodil poštni pot šestkrat na teden našo občino in sicer trikrat občine: Gornji dol, Goraje in Spodnje Hlapje, Počenik, Šomart in gornji del Ploderšnice in trikrat občine: Slatenik, Fiekušek, Kušernik, Spodnji dol, Ritiže, Ročico in spodnji del Ploderšnice; iz tega vzroka se postavi na raznih krajih šest poštinih skrinjic. — V nedeljo ob polu 12. uri po noči se je čutil pri nas precej močen potres; ob enem se je čulo čudno podzemeljsko bobnenje. — Nova okrajna cesta, ki veže Sv. Jakob s Sv. Jurijem in Sv. Lenartom v Sl. gor., je tako daleč dodelana, da bo v prihodnji spomladi dokončana. Želeti bi bilo samo, da bi se zgradila še tudi enaka cesta, ki bi vezala Sv. Jakob s Omurekom, ki bi peljala torej po Gornjem dolu. Jako nujno potrebna pa bi bila tudi vsaj malo prijazna cesta od farne cerkve na naše „zapuščeno“ pokopališče. O tem prihodnjic več.

Središče. (Raznorošti.) Bralno društvo „Edinost“ ima 20. t. mes. zabavni večer s predavanjem. Na sv. Treh Kraljev praznik 1906 pa ima ob 6. uri zvečer občni zbor z naslednjim vzporedom: 1. Nagovor. 2. Poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja. 3. Volitev predsedništva ozir. odbora za 1906. 4. Naročitev časnikov. 5. Predlogi. — J. Hoferja, pristojnega v Središče, so našli v

v Grabah dne 16. t. m. v jutro mrtvega zunaj pri vratih slončnega; pil je rad špirit. — Naš župan g. J. Šinko je s svojo vztrajnostjo, da ni sprejemal uradnih nemških dopisov, dosegel, da se mu sedaj od c. kr. glavarstva Ptuj slovenski dopisi pošiljajo. Občinski predstojniki, posnemajte ga! —i—

Ormož. (Okrajni proračun). Te dni so razpoloženi v javni pregled proračuni okrajnih zastopov za l. 1906. Iz proračuna za ormoški okraj posuamemo sledeče zanimive podatke:

Največjo pozornost obrača ta slovenski okrajni odbor na vzdržavanje cest. Posebno zahteva cesta iz Ormoža v Ljutomer velike žrtve. Pa tudi za ceste iz Ormoža v Središče in iz Ormoža k Sv. Miklavžu so postavljene v proračun izdatne svote. Za temi pride dolga vrsta važnih okrajnih cest, kakor iz Središča v Ljutomer, iz Ormoža v Koračice, od Velikenedelje v Savce, iz Središča v Čakovec, iz Središča v Štrigovo, iz Vitana k Sv. Bolfanku in ptujška cesta skozi Savce v Lukavce. Kako skrbno pazi okrajni zastop na to, da zadosti vsem potrebam, je razvidno iz tega, da opravljajo cestno nadzorništvo obče spoštovani in ugledni možje, ki sami v dotičnem kraju prebivajo in ki kot občinski predstojniki uživajo občeno zaupanje ter želje prebivalstva dobro poznajo. Tako bo treba ob cesti Velikenedelja—Savci nekaj mostov prenoviti, ob cesti iz Središča v Čakovec, ki je močno vijugasta in po zimi pri snežnih zameklitih nerazločna, zasadi sadno drevje, nadaljevati pešpot skozi Središče itd.

Pa tudi novih zvez je treba. Fara Sv. Lenarta je bila doseđaj čisto zapuščena. Le slaba občinska cesta jo je vezala z ostalim svetom. Upravičeni dolgoletni želji tamošnjega prebivalstva hoče okrajni odbor sedaj ustredi. Že v letu 1906 pričae z zgradbo nove okrajne ceste iz Sodinec k Sv. Lenartu, ter je postavljen v proračun za l. 1906 v ta namen zosek po 8000 K. Tudi je potrebna primerna zveza iz Obreža v Šalovce. Za tozadevna tehnična predela je določen znesek 1000 K. Za zgradbo ceste iz Ivanjkove v Veličane pa je vpisan znesek 7000 K. Samo za vožnjo prodeca na okrajne ceste je proračunjen znesek 13.852 K, ki pride v roke voznikom iz celega okraja. Vožnja se izdražba za vsako cesto posebej in v malih odstavkih, tako, da ima vsak posestnik priliko si s svojimi konji nekaj prislužiti.

Pa tudi na druge okraja se je v proračunu primerno oziralo.

Za regulacijo Pesnice in Drave, za poljedelstvo in živinorejo, za zdravstvo in oskrbo ubogih, za šolske zadeve itd., za vse je zadostno skrbnjeno. Pri Sv. Tomažu se nastani z znatno dotacijo okrajni distriktni zdravnik. Doseđaj v tem okrožju zdravniške pomoči ni bilo dobiti. — Za premiranje konj v Središče in za premiranje govedi v Ormožu dol čeno je lepo število premij. — Vsled prizadevanja naših činiteljev namerava vojaška oblast kupovati konje tudi v ormoškem okraju

je grmičevje šepetalo skrivnostno. Njej pa se je zdelo, da si šepete tudi grmičevje, da tudi mrtvo drevje ve, da se je zgodilo nekaj, kar bi se ne smelo — — —

Mož Jure pa je prav tedaj prišel od desete maše. Ni postal na prostoru pred cerkvijo, kot sicer; danes je vse hitelo naravnost domov, ker se je doma že kadilo božično kosilo.

Kako čudno se je zdelo Juretu, ko ga danes ni pozdravljaj od daleč oni prijetni vonj iz kubinje, ki ga spominja na velike praznike. Še bolj pa je strmel, ko ni bilo žene nikjer.

„Kaj pa to pomeni?“ reče resno.

Tam na mizi je našel šest lepih voščilnih kart, zraven pa listek z napisom: „Ker so ti druge ljubše, pa druge imej! Sram te bodi!“

Ni razumel, kaj misli s tem žena, še le ko je prebral karte, je vedel, pri čem da je.

„To mi je nekdo nalašč napravil, samo zato, da bi me ob ženico spravil!“

Strašna jeza ga pograbi. „Toda ne, ne boš Jaka! jaz te bom dobil v pest!“

„Ko bi vsaj vedel, kam je šla. Ali, doma bo najbrže!“

Vstal je in se odpravil na njen dom. In tukaj je res našel svojo ženo. Le z veliko težavo ji je pojasnil stvar in jo pripravil, da je šla z njim nazaj.

Bilo je ob treh popoldne, ko prideta na svoj dom. Mož je sicer očital ženi, da ne sme biti več tako nagla, a ji je odpustil, ker je tudi ona spoznala, da naglica ni dobra. Tedaj pa pride v hišo ljubljanski Jure z vprašanjem, če niso morda tu dobili kakih kart.

„Smo jih, smo; kako pa to veš?“ in grdo ga je pogledal.

„Tiste karte sem jaz poslal — — —“

„Zdaj je bila pa druga. Jure je Jureta prijel tako trdo, kakor že dolg nihče in zavpil.

„A tako, ti si tisti tiček! Povej vse in po pravici!“

Ni mogel drugače ljubljanski Jure, kot da je vsq povedal — — —

„Ali te ni sram?“ in spustil ga je potem.

Jure pa je osramočen pobral kosti svojega rojstva in jo odkuril.

„Tristo mesenih klobas! nič mi ne gre po sreči“, dejal je Jure sam pri sebi in se vgriznil v ustnice. Vedel je, da se bodo dekleta in fantje v Lisičjem bregu iz njega norčevali in zato se je še tisti dan odpeljal v Ljubljano, kjer je vendar le bolje.

Nič nam ni hotel doma povedati, kako je bilo, a mi smo na njegovem obrazu poznali, da ni bilo „zastonj“; pozneje pa smo izvedeli vse.

Jaz sem se potem kmalu poslovil od svojih tovarišev in šel naprej.

Oni dan pa mi je povedal „Pekov Janez“, da se Jure ženi, toda, če sem prav slišal, ni srečna izvoljenka nobena izmed tistih, ki so mu poslale lani — božične razglednice.

in se že v letu 1906 vrši poskušno remontiranje. Da kolikor mogoče obudi za to zanimanje, določa okrajni odbor za prigono konj pred vojaško komisijo posebne nagrade.

Še dolga vrsta daljnih določb nam jasno priča, kako živo se ta naš okrajni zastop briga za koristi in povzdigo blagostanja celega okraja. Saj pa tudi pridejo v tem zastopu do veljave vsi prebivalci okraja po svojih najboljših močeh in s ponosom smemo reči, da je to naše lastno, slovensko gospodarstvo.

Brezen pri Vitanju. (Iztirjavanje šolskih glob od županstev.) Pri odborovi seji te občine dne 1. decembra t. l. je g. Franc Jakop, obč. svetovalec, stavil sledeči predlog:

Najhuje breme za župana zadnjih dveh let je, katero nalaga c. kr. pol. oblast, da mora od njemu podrejenih občanov denarno šolsko kazni iztirjati! Ako župan z mirno, lepo besedo od soseda, znanca, sorodnika, botra ali očeta ne iztirja prisojene šolske kazni, se mu od vsakega posameznega zneska naloži kazni 10 kron.

Prisilna rubežna pot je pa tudi nedostojna; kmet proti kmetu, župan kmet, njegov tekmeč kmet, na čegar posestvu zajemlje župan vodo, vozi po njegovem zemljišču, ali pa mu posodi marsikatero gospodarsko pomoč itd. Iztirjanje šolske kazni pa vse dosedanje prijaznost in ljubezen razdere, zraven pa še mora župan prenašati provanje in se bati napada svojih občanov! Župan na deželi je navaden, priprost kmet, ki je odvisen od kmeta. Ne nosi ne cesarske suknje, ne orožja, torej je prisilna rubež nemogoča, pa tudi nedostojna. Naj to izvršuje taista oblast, katera je kazni naložila, ali pa krajni šolski svet sam po c. kr. sodniji.

Nadalje predlaga: Občinski red za vojvodino Štajersko od dne 2. maja 1864, dež. zak. št. 6 je celo obširen in strog red, katerega mora župan spolnovati. § 52 se glasi: Med najpoglavitejšimi županovimi dolžnostmi je ta, da skrbi za opravila občinskega nadzorstva § 24.

In vendar se ne glasi, da spada iztirjanje šolskih kazni v županovo področje!

Zbrani odbor to hudo gorje g. župana pomiluje ter sklene sledeče: Naj se pošlje ngovor oziroma prošnja potom c. kr. okrajnega glavarstva Konjice na c. kr. namestnijo v Gradec, da isto odredi, da župan ni primoran rubiti pri svojih občanih denarne šolske kazni, da slavno isto najde za izvršitev tega druge pot.

Predlog se je sprejel, odobril, zapisnik spisal, prečital in podpisal.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. polit. narodno društvo „Sloga“ v Čadramu imelo bo na praznik sv. Štefana po litanijah občni zbor s sledečim sporedom: Volitev novega odbora, poročilo o delovanju leta 1905, naročilo časnikov za l. 1906 in razni nasveti.

S pošte. Pošta v Ljubnem je dobila poštna pomožna uradnica Marija Debelak, pošta v Križevcih pa poštna pomožna uradnica Magdalena Lopan v Rogatcu. — Imenovani so: za poštne asistente poštne praktikanti Albert Kosar, Karol Doberšek in Maks Pürstl v Celju, Kristijan Canger v Mariboru. — Pošta v Podsredi se je podelila poštnemu uradniku Emilu Panek iz Št. Janža pri Ptjuju. — Poštarica Roza Črnovšek je prestavljena iz Ljubnega v Braslovče.

Mariborske novice. Pri brodu v Melju je skočila dne 12. t. m. natakariča Ana Mikše v Dravo. Delavci so jo pa potegnili iz vode. Namesto da bi bila rešiteljem hvaležna, jih je začela psovati. Skrajna nehvaležnost! — Sodnija išče 27letno Marijo Brenkovič iz Pod-

lehnika. — 18letna Ivana Bratuša, hči znane vinačarja Bratuše, ki je bil obsojen na smrt, ker jo je umoril in pojedel, ima sedaj s sodnijo mnogo opraviti. Vedno se okoli klata, tako, da je bila že večkrat radi potepanja kaznovana. Ker te kazni nič ne pomagajo, vtaknili so jo v prisilno delavnico — Pri posestniku Janezu Caf je služila dekla Rois. Ko ji je gospodinja odpovedala, jo je to tako razjezilo, da je skočila v njo, ji pipala lase in jo z nogami suvala v trebuh. Gospodinja se je branila, pri čemer je deklo lahko ranila. Vsled te rane je Rois tožila gospodinjjo, ki je pa bila oproščena, ker je dokazala, da je to storila v silobranu. — Po Tržaški cesti je dne 27. m. m. pijan domu korakal delavec Karol Dežman. Na nekem vozu je zapazil dve vreči, katere je vzel seboj, ne da bi lastnika vprašal, če dovoli. Vreče je prodal za 2 kroni. Še isti večer so ga dobili ter postavili pred sodnijo, kjer se jo izgovarjal, da je „strašansko“ pijan. Cel teden ostrega zapora ga bo sedaj poučilo, da pijan človek tudi ne sme krasti. — V noči na 18. t. m. so vdrli neznan tatovi v prodajalno izdelovalca mila g. Broša na Glavnem trgu. Našli so pa samo samo 12 K denarja. Hoteli so tudi vdreti v zraven ležečo glavno zalogo tobaka, toda ni se jim posrečilo. Tatovi so morali biti zelo drzni, kajti v bližini je redarska čuvajnica.

Slovenska narodna pesem. C. kr. ministarstvo za uk in bogočastje se je odločilo dati zbrati narodne pesmi vseh narodov avstrijskih. Delo ima biti strogo znanstveno, t. j. zapisati se imajo vse pesmi do zadnje in sicer tako, da zapisnik odgovarja zahtevam vede. Z ozirom na našo pesem moremo naznaniti, da je c. kr. ministarstvo že imenovalo odbornike, katerim je naloga, uresničiti označeni namen. Iz Štajerskega je v odbor pozvan g. Gabriel Majcen v Mariboru. Nadalje nam je tudi znano, da je slovenski odbor 17. t. m. imel v Ljubljani shod, na katerem je pretresal ter določil, kako hoče izvrševati lepo svojo nalogo. Za Štajer sta prevzela vodstvo nabiranja g. Gabriel Majcen in g. dr. Jožef Tomišek, prvi za severovzhodni, drugi pa za jugozapadni del. Ker bo v dosego velikega in prelepega namena treba, da pomoči svoje ne odreče noben Slovenec, bode se v kratkem izdala instrukcija, kako treba pri nabiranju postopati, ki bode v raznih časopisih objavljena ter se še v obliki posebnih pol ozir. knjižic posameznikom dala v roke. Toliko za sedaj. Stvar je resna in velikega kulturnega pomena. Med drugim namerava c. kr. ministarstvo pozneje na podlagi celega dela za preprosto ljudstvo za zelo majhen denar izdati pesmarico, češ, naj se lepo ljudsko petje, ki sedaj žalibog močno hira, zopet oživi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Dne 20. novembra so bile občinske volitve za trojiški trg. Izpadle so prav tako, kakor so bile naročene, izpremembe tudi nihče ni pričakoval: naš gospod Golob so zopet „pürgermajster“. Pa to pot so imeli Trojiščani velik strah, pobrali so vsa pooblastila, kjer so si upali, še celo gospod Kirbiš je hodil k pobožnim vdovam prosit pooblastil, tako se je bal za sebe in za svojega „švogra“ Goloba. Pa ta njih strah je bil sedaj popolnoma nepotreben, ker se od nasprotne strani namenoma niti korak ni storil za volitev. — Štajerčavo poročilo je debela laž, kakor je dolg in širok njen poročevalec, pač pa se je hotelo videti, kako stvar stoji brez nasprotnega pritiska. Volitve sta se udeležila gospod župnik in gospod katehet, da pokažeta, da imata pravico in da se ne bojita. Isto sta tudi storila gg. Lavoslav Perko in Mihael Holubar. Tako je prav, čast jim! Kajpada to ni bilo po volji trojiškim „velmožem“. Posebno novi trojiški „veleposestnik“ „Štajerca“ — ima jih samo 60 + 1, reci šestdeset in enega, „pürgermajster“ Golob so posebej naročeni — torej Schütz, ta je hudo zameril, najbrže zato, ker niso njega poprej dovoljenja prosili! Le pišite in govorite, kakor vam drago, trojiški gospodje duhovniki se pač bore malo zmenijo za to. Tisti časi so

minuli, ko so zahrbtne tožbe in pritožbe kaj pomagale, ne gre več! Časi, ko se je par tržanov vse balo, so proč! — Če veliki lažnik in dopisnik od Sv. Trojice se kako laže, naj jo le hitro sporoči „Štajercu“, norci imajo nad tem svoje veselje, norci vse verujejo, vse hlastno pogoltno. Dober tek! — Mizar Jurij Mulec je kupil posestvo Blaža Ploja v Spod. Porčiču, svoje je pa prodal krojaču Janezu Golobu. Na Dominkovo posestvo v trgu je prišel pek gosp. Ernest Zavernik, ki se je poročil s Faniko Dominko.

Spodnja Kungota. V Gradiški je zopet izvoljen občinskim predstojnikom gosp. Tomaž Kramberger, občinskim svetovalcem g. Anton Leber in g. Franc Grandošek. G. Kramberger je že 45. leto tukaj župan. Čeprav vedno vleče z Nemci, še mu dosedaj niso hoteli — to vemo mi dobro — pridobiti nobenega odlikovanja. Nemška hvaležnost!

Na Ščavnici so obč. volitve z dne 1. jul. l. l., pri katerih so Slovenci zmagali v vseh treh razredih, res ovržena in se vrši nova volitev v četrtek, dne 28. decembra v ščavniški šoli in sicer voli III. razred ob 9. uri predpoldne, II. razred ob 1. uri popoldne in I. razred ob 2. uri popoldne. Te volitve so silno važne, zato pridite slovenski volilci vsi do zadnjega. Kakor smo prvokrat slavno zmagali, moramo tudi tokrat. V ta namen je potreba slehernega našega glasu. Naj nikdo ne ostane doma. Na delo torej, vrli Slovenci na Ščavnici, da bo naša sveta katoliška in slovenska stvar ob meji slovenski zopet zmagala.

Iz terbegovske občine. Lansko leto se je pri nas večkrat pokazal nek vinski kupec, ki pa ni kupoval vina, ampak je le šel na to, da se je tu in tam napil — vina pa ni kupil. Tudi letos se je že tu in tam pokazal, toda tiste vinogradnike je letos izpustil, katere je lani obiskal, kajti nekateri so ga še do letos z vinom čakali. Vinogradniki, pozor torej!

Mihalovci pri Ormožu. Posestnika Slovinca gospodarsko poslopje je začelo ob 5. zjutraj dne 12. t. m. goreti. S slamo krito poslopje je bilo tako nenadoma v plameu, da niso mogli niti vse živine rešiti. Zgoreli ste dve pitani svinji. Tudi del hiše je uničil ogenj. Škoda na živilih in krmi je velika. Vzrok ognja ni znan.

V Poljčanah je umrl gostilničar Franc Kampl.

Potres. V nedeljo, dne 17. t. m. po noči ob 11 uri 20 min. se je čutil po Spod. Štajerskem lahak potresni sunek, ki je trajal dve do tri minute. Smer mu je bila od jugozapada proti severovzhodu. Došla so naslednja krajevna poročila: Sv. Lovrenc v Sl. gor. Nocojšnjo noč, dne 17. t. mes., ob 11 uri 20 min. nas je mal potres prijetno zazibal, čutili so ga le nespeči. — Sv. Križ nad Mariborom: Tukaj smo občutili v noči od 17. na 18. decembra ob pol 12. uri tri srednje-močne potresne sunke. — Sv. Bolfenk pri Središču: Od dne 17. na 18. decem. nekoliko minut po 11. uri po noči, je bil močen potres od 5 do 10 sekund. Zbudil je ljudi iz trdnega spanja. Čulo se je delj časa klepetanje šip na oknih in tresenje zemlje. Nekaterim je počil obok. Ljudi je bilo groza. — Dva zaporedna potresna sunka sta bila slišati v Babincih pri Ljutomeru v noči od 17.—18. t. mes. ob 11. uri 17 min. — Kozje: Dne 17. grudna ob 11. uri po noči se je čutil močen potresni sunek, ki je pridrvil od severo-zapadne strani. Strahu je bilo dovolj. — Brežice: Pri nas smo čutili v noči od nedelje na ponedeljek okoli polu 12. ure močen potresni sunek, ki je trajal okoli 4 sekunde. — Celje: Okoli tri sekunde trajajoč potres nas je v nedeljo po noči ob 11. uri 25 minut vzbudil. Smer potresa je bila jugozapad-severovzhod. — Prevorje: V nedeljo zvečer, dne 17. t. mes. ob 11. uri po noči smo čutili pri nas precej močan potres v smeri od vzhoda proti zahodu. Škode ni napravil nobene. — V Središču smo v noči od 17.—18. t. mes. ob 11 uri 20 minut čutili potres v smeri od vzhoda proti zahodu.